Vision 6000

Ierosinātais vienpadsmit valstu risinājums miermīlīgai Lielās Izraēlas atjaunošanai pirms Mesijas, Jēzus Kristus, atgriešanās

**Kur nav vīzijas, tur tauta iet bojā:
bet, kas ievēro bauslību, tas ir svētīgs. Salamana Pamācības 29:18**

Svētīga tā tauta, kuras Dievs ir Tas Kungs, un tā tauta, ko Viņš izredzējis Sev par īpašumu. Psalms 33:12

Gregora gads 2240

Gregora 2240. gads atbilst ebreju 6000. gadam, kam ir dziļa teoloģiska nozīme jūdaismā. Saskaņā ar klasiskajiem rabīnu avotiem (piemēram, Talmudu un Zoharu), ebreju 6000. gads iezīmē galīgo Mesijas ierašanās un mesiāniskā laikmeta sākuma termiņu.

Mesiāniskais laikmets: Saskaņā ar tradicionālo ebreju eshatoloģiju radīšana ir sadalīta septiņos tūkstošgadēs. Pirmie seši eoni atspoguļo cilvēces vēsturi, savukārt septītais ir " Sabata " un vispārējā miera laikmets.

Vienpadsmit štati

Izraēla , Ēģipte , Irāka , Jordānija , Kuveita , Libāna , Palestīna , Saūda Arābija , Sīrija , Turcija, kristieši

• Izraēla — tanī dienā Tas Kungs noslēdza derību ar Ābrāmu, sacīdams: “Taviem pēcnācējiem Es esmu devis šo zemi no Ēģiptes upes līdz lielajai upei, Eifratas upei: keniešus un keniziešus un kadmoniešus un hetiešus un ferisiešus un refajiešus un amoriešus un kanaāniešus un girgaziešus un jebusiešus. Un Es došu tev un taviem pēcnācējiem pēc tevis šo zemi, kurā tu esi svešinieks, visu Kanaāna zemi par mūžīgu īpašumu, un Es būšu viņu Dievs.” 1. Mozus 15:18–21 ; 17:8

• Ēģipte — Nīlas upes austrumu daļas iedzīvotāji var imigrēt uz tās rietumiem vai sekot gibeoniešu piemēram .

• Irāka — Iedzīvotāji Eifratas upes dienvidos un rietumos var imigrēt uz tās ziemeļiem un austrumiem vai sekot gibeoniešu piemēram .

• Jordānija — Visi iedzīvotāji var imigrēt uz Sīrijas ziemeļaustrumu reģionu (augšpus Eifratas upes) vai sekot gibeoniešu piemēram .

• Kuveita — Džahras guberņas skartās ziemeļu daļas iedzīvotāji var imigrēt uz dienvidiem vai sekot gibeoniešu piemēram .

• Libāna — Visi iedzīvotāji var imigrēt uz Sīrijas ziemeļaustrumu reģionu (augšpus Eifratas upes) vai sekot gibeoniešu piemēram .

• Palestīna — visi iedzīvotāji var imigrēt uz rietumiem no Nīlas upes vai uz Sīrijas ziemeļaustrumu reģionu (augšpus Eifratas upes) vai uz Saūda Arābijas dienvidu daļu , vai sekot gibeoniešu piemēram .

• Saūda Arābija — skartās ziemeļu daļas iedzīvotāji varētu imigrēt uz dienvidiem vai sekot gibeoniešu piemēram .

• Sīrija — Eifratas upes dienvidu un rietumu daļas iedzīvotāji var imigrēt uz tās ziemeļiem un austrumiem vai sekot gibeoniešu piemēram .

• Turcija — skartās dienvidaustrumu daļas iedzīvotāji varētu imigrēt uz ziemeļiem vai sekot gibeoniešu piemēram .

• Kristiešiem — Dieva Valstības pilsoņiem neatlaidīgi jāsludina, jāpaziņo un jāpaziņo evaņģēlijs pārējām 10 valstīm un visām tautām.

Jūs esat zemes sāls, bet, ja sāls zaudē savu garšu, ar ko to sālīs? Tā vairs neder nekam, kā vien izmešanai ārā un cilvēku kājām samīšanai. Jūs esat pasaules gaisma. Pilsēta, kas celta kalnā, nevar būt noslēpta. Arī sveci neaizdedzina un neliek zem pūra, bet gan svečturī, un tā dod gaismu visiem, kas ir namā. Tā lai jūsu gaisma spīd cilvēku priekšā, lai tie redz jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, kas ir debesīs. Mateja 5:13-16

Un Jēzus piegāja un runāja pie tiem, sacīdams: " Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes. Tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, kristīdami tās Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā, mācīdami tās turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis. Un, lūk, Es esmu ar jums ik dienas līdz pasaules galam. Āmen. Mateja 28:18-20

Un evaņģēlijam vispirms jātiek sludinātam visām tautām. Marka 13:10

Un Viņš tiem sacīja: " Ejiet pa visu pasauli un sludiniet evaņģēliju visai radībai! Kas tic un top kristīts, tas tiks izglābts, bet, kas netic, tas tiks pazudināts. Un šīs zīmes sekos ticīgajiem: Manā vārdā tie izdzīs ļaunos garus, runās jaunās valodās, tie uzņems čūskas, un, ja tie dzers ko nāvējošu, tas tiem nekaitēs; tie uzliks rokas slimajiem, un tie kļūs veseli." Pēc tam, kad Tas Kungs bija uz tiem runājis, Viņš tika uzņemts debesīs un sēdās pie Dieva labās rokas. Un tie izgāja un sludināja visur, Tam Kungam darbojoties kopā ar viņiem un apstiprinot vārdu ar sekojošām zīmēm. Āmen. Marka 16:15-20

Kad tie bija sanākuši kopā, tie Viņam jautāja, sacīdami: "Kungs, vai Tu šajā laikā atkal atjaunosi Izraēlam valstību?" Bet Viņš tiem sacīja: " Nav jūsu daļa zināt laikus vai brīžus, ko Tēvs ir nolicis Savā paša varā. Bet jūs saņemsiet spēku pēc tam, kad Svētais Gars būs nācis pār jums, un jūs būsiet Mani liecinieki gan Jeruzalemē, gan visā Jūdejā, gan Samarijā, un līdz pasaules galam." Apustuļu darbi 1:6-8

Tad Barnaba devās uz Tarsu, lai meklētu Saulu. Un, atradis viņu, viņš atveda uz Antiohiju. Un veselu gadu viņi tur bija kopā ar draudzi un mācīja daudz ļaužu. Un mācekļi Antiohijā vispirms tika saukti par kristiešiem. Apustuļu darbi 11:25-26 (Senā Antiohija atrodas zem mūsdienu Antakjas pilsētas Hatajas provincē, Turcijas dienvidos.)

Tāpēc bauslība ir bijusi mūsu audzinātāja pie Kristus, lai mēs ticībā tiktu taisnoti. Bet, kad ticība ir atnākusi, mēs vairs neesam pakļauti audzinātājam. Jo jūs visi esat Dieva bērni ticībā Kristum Jēzum. Jo visi, kas esat kristīti Kristū, esat ietērpušies Kristū. Nav ne jūda, ne grieķa, nav ne kalpa, ne brīvā, nav ne vīrieša, ne sievietes, jo jūs visi esat viens Kristū Jēzū. Bet, ja jūs piederat Kristum, tad jūs esat Ābrahāma pēcnācēji, mantinieki pēc apsolījuma. Galatiešiem 3:24-29

Visbeidzot, mani brāļi, esiet stipri Kungā un Viņa varenības spēkā. Uzvelciet visas Dieva bruņas, lai jūs varētu pretoties velna viltībām. Jo mums nav jācīnās pret miesu un asinīm, bet pret valdībām, pret varām, pret šīs tumsības pasaules valdniekiem, pret garīgo ļaunumu debesīs. Tāpēc satveriet visas Dieva bruņas, lai jūs varētu pretoties ļaunajā dienā un, visu paveikuši, pastāvēt. Tāpēc stāviet, apjozuši savus gurnus ar patiesību un tērpušies taisnības bruņu kreklā, un kājas apāvušas miera evaņģēlija sagatavošanā, pāri visam satveriet ticības vairogu, ar ko jūs varēsiet dzēst visas ļaunā ugunīgās bultas. Un satveriet pestīšanas ķiveri un Gara zobenu, kas ir Dieva vārds, vienmēr lūdzot Dievu ar visām lūgšanām un lūgumiem Garā un būdami modri ar visu neatlaidību un aizlūgumiem par visiem svētajiem, Un manis dēļ, lai man tiktu dota runa, lai es varētu atvērt savu muti un drosmīgi sludināt evaņģēlija noslēpumu, kura vēstnesis esmu važās, lai es par to drosmīgi runātu, kā man pienākas runāt. Efeziešiem 6:10-20

Bet jūs esat izredzēta cilts, ķēnišķīga priesterība, svēta tauta, īpaša tauta, lai jūs sludinātu Tā varenību, kas jūs aicinājis no tumsas savā brīnišķīgajā gaismā. Jūs kādreiz nebijāt tauta, bet tagad esat Dieva tauta, jūs nebijāt apžēloti, bet tagad esat apžēloti. 1. Pētera 2:9-10

Gibeoniešu piemērs

Džošua 9
1 Un notika, kad visi ķēniņi, kas dzīvoja viņpus Jordānas, kalnos un ielejās, un visās lielās jūras piekrastēs pretī Libānam, hetieši, amorieši, kanaānieši, ferisieši, hivieši un jebusieši, to dzirdēja,
2 Tad tie sapulcējās, lai vienprātīgi karotu pret Jozuu un pret Israēlu.
3 Kad Gibeonas iedzīvotāji dzirdēja, ko Jozua bija nodarījis Jērikai un Ajai,
4 Viņi strādāja viltīgi, gāja un izlikās, ka ir vēstneši, un ņēma uz saviem ēzeļiem vecus maisus un vecas, saplēstas un sasietas vīna pudeles;
5 Un vecas, apdruktas kurpes viņu kājās un vecas drēbes mugurā; un visa viņu ceļa maize bija sausa un sapelējusi.
6 Un tie devās pie Jozuas uz Gilgalas nometni un sacīja viņam un Israēla vīriem: "Mēs esam nākuši no tālas zemes; tāpēc tagad slēdziet ar mums derību."
7 Un Israēla vīri sacīja hiviešiem: "Varbūt jūs dzīvojat mūsu vidū, kā lai mēs slēdzam ar jums derību?"

8 Un tie sacīja Jozuam: “Mēs esam tavi kalpi.” Un Jozua tiem sacīja: “Kas jūs esat un no kurienes jūs nākat?”
9 Un tie viņam sacīja: "Tavi kalpi ir nākuši no ļoti tālas zemes Tā Kunga, tava Dieva, vārda dēļ, jo mēs esam dzirdējuši Viņa slavu un visu, ko Viņš ir darījis Ēģiptē,
10 un visu, ko viņš darīja ar diviem amoriešu ķēniņiem, kas dzīvoja viņpus Jordānas, ar Sihonu, Hešbonas ķēniņu, un ar Ogu, Basanas ķēniņu, kas dzīvoja Aštarotā.
11 Tāpēc mūsu vecaji un visi mūsu zemes iedzīvotāji mums sacīja: "Paņemiet līdzi ceļam pārtiku un ejiet viņiem pretī un sakiet viņiem: mēs esam jūsu kalpi, tāpēc tagad slēdziet ar mums derību."
12 Šī ir mūsu maize, ko mēs paņēmām līdzi karstu no savām mājām kā pārpalikumu tanī dienā, kad devāmies pie jums, bet tagad, redzi, tā ir sausa un sapelējusi.
13 Un šie vīna trauki, ko mēs piepildījām, bija jauni; un, lūk, tie ir saplēsti; un mūsu drēbes un mūsu kurpes ir nolietotas ļoti garā ceļojuma dēļ.
14 Un vīri ņēma no savas maizes un nejautāja Tā Kunga padomu.
15 Un Jozua noslēdza ar viņiem mieru un derību, apņemoties atstāt viņus dzīvus, un draudzes vadoņi viņiem zvērēja.
16 Un pēc trim dienām, kad tie bija noslēguši ar tiem derību, tie dzirdēja, ka tie ir viņu kaimiņi un dzīvo viņu vidū.
17 Un Israēla bērni devās ceļā un trešajā dienā nonāca viņu pilsētās. Viņu pilsētas bija Gibeona, Kefīra, Beērota un Kirjat-Jeārima.
18 Un Israēla bērni tos nenokāva, jo draudzes vadoņi bija zvērējuši pie Tā Kunga, Israēla Dieva. Un visa draudze kurnēja pret vadoņiem.
19 Bet visi vadoņi sacīja visai draudzei: "Mēs esam tiem zvērējuši pie Tā Kunga, Israēla Dieva; tāpēc mēs nedrīkstam tos aiztikt."
20 Tā mēs ar viņiem darīsim; mēs atstāsim viņus dzīvus, lai pār mums nenāktu dusmas tā zvēresta dēļ, ko mēs tiem esam devuši.
21 Un vadoņi tiem sacīja: "Lai viņi dzīvo, bet lai viņi ir par malkas cirtējiem un ūdens nesējiem visai draudzei, kā vadoņi tiem bija solījuši."
22 Un Jozua tos sauca un sacīja tiem: "Kādēļ jūs mūs esat piemānījuši, sacīdami: mēs esam ļoti tālu no jums, bet jūs dzīvojat mūsu vidū?"
23 Tāpēc jūs esat nolādēti, un neviens no jums netiks atbrīvots no verdzības, malkas ciršanas un ūdens nesēja pienākumiem mana Dieva namam.
24 Un viņi atbildēja Jozuam un sacīja: “Tavim kalpiem ir patiesi stāstīts, ka Tas Kungs, tavs Dievs, bija pavēlējis Savam kalpam Mozum dot jums visu šo zemi un iznīcināt visus zemes iedzīvotājus jūsu acu priekšā, tāpēc mēs ļoti bijāmies par savu dzīvību jūsu dēļ un esam to darījuši.”
25 Un tagad, redzi, mēs esam tavās rokās; dari ar mums tā, kā tev šķiet labi un pareizi.
26 Un tā viņš tiem arī darīja un izglāba tos no Israēla bērnu rokas, ka tie tos nenokāva.
27 Un Jozua tanī dienā iecēla viņus par malkas cirtējiem un ūdens nesējiem draudzei un Tā Kunga altārim līdz pat šai dienai tanī vietā, ko Viņš izraudzīs.

Džošua 10
1 Kad Jeruzālemes ķēniņš Adonisedeks dzirdēja, ka Jozua bija ieņēmis Aju un to pilnībā iznīcinājis, tāpat kā viņš bija rīkojies ar Jēriku un tās ķēniņu, un ka Gibeonas iedzīvotāji bija noslēguši mieru ar Israēlu un palika viņu vidū,
2 Tā viņi ļoti nobijās, jo Gibeona bija liela pilsēta, gluži kā viena no ķēnišķīgajām pilsētām, un jo tā bija lielāka nekā Ai, un visi tās vīri bija varonīgi.
3 Tāpēc Jeruzālemes ķēniņš Adonisedeks sūtīja ziņu pie Hebronas ķēniņa Hohama un pie Jarmutas ķēniņa Pirama, pie Lahišas ķēniņa Jafijas un pie Eglonas ķēniņa Debīra, sacīdams:
4 Nāciet man augšā un palīdziet man, lai mēs varam uzvarēt Gibeonu, jo tā ir noslēgusi mieru ar Jozuu un ar Israēla bērniem.

5 Tad sapulcējās pieci amoriešu ķēniņi: Jeruzālemes ķēniņš, Hebronas ķēniņš, Jarmutas ķēniņš, Lahišas ķēniņš un Eglonas ķēniņš, un devās kalnup kopā ar visiem saviem karaspēkiem, un apmetās nometnē Gibeonas priekšā un karoja pret to.
6 Tad Gibeonas vīri sūtīja ziņu Jozuam uz Gilgalas nometni, sacīdami: “Neatrauj savu roku no saviem kalpiem! Nāc steigšus pie mums augšā, glāb mūs un palīdzi mums, jo visi amoriešu ķēniņi, kas dzīvo kalnos, ir sapulcējušies pret mums.”
7 Tad Jozua devās augšup no Gilgalas, viņš un visi karavīri kopā ar viņu un visi varonīgie vīri.
8 Un Tas Kungs sacīja Jozuam: "Nebīsties no viņiem, jo Es tos esmu nodevis tavā rokā; neviens no viņiem nevarēs pastāvēt tavā priekšā."
9 Tad Jozua pēkšņi nāca pie viņiem un visu nakti gāja augšup no Gilgalas.
10 Un Tas Kungs tos izbiedēja Israēla priekšā un nogalināja tos lielā kaujā pie Gibeonas, vajāja tos pa ceļu, kas ved augšup uz Bet-Horonu, un sakāva tos līdz Azekai un līdz Makēdai.
11 Un notika, kad tie bēga no Israēla un bija Bet-Horonas nogāzē, ka Tas Kungs meta no debesīm uz viņiem lielus akmeņus uz Azeku, un tie nomira; vairāk to nomira no krusas akmeņiem nekā to, ko Israēla bērni nogalināja ar zobenu.
12 Tad Jozua runāja ar To Kungu tanī dienā, kad Tas Kungs nodeva amoriešus Israēla bērnu rokās, un Viņš sacīja Israēla acu priekšā: "Saule, stāvi Gibeonā, un, tu, Mēness, Ajalonas ielejā!"
13 Un saule apstājās, un mēness arī palika, kamēr tauta bija atriebusies saviem ienaidniekiem. Vai tas nav rakstīts Jašera grāmatā? Tad saule apstājās debesu vidū un nesteidzās norietēt veselu dienu.
14 Un nebija nevienas tādas dienas kā šī, ne pirms tās, ne pēc tās, kad Tas Kungs būtu uzklausījis cilvēka balsi, jo Tas Kungs karoja par Israēlu.
15 Tad Jozua atgriezās atpakaļ Gilgalas nometnē un viss Israēls līdz ar viņu.
16 Bet šie pieci ķēniņi aizbēga un paslēpās alā pie Makēdas.
17 Un Jozuam tika paziņots, sacīdams: "Pieci ķēniņi ir atrasti paslēpušies alā pie Makēdas."
18 Un Jozua sacīja: "Aizveliet alas ieejas lielus akmeņus un novietojiet pie tās vīrus, lai tie tos sargātu!"
19 Un neapstājieties, bet dzenieties pakaļ saviem ienaidniekiem un kaujiet viņu pēdējos, neļaujiet tiem ieiet viņu pilsētās, jo Tas Kungs, jūsu Dievs, tos ir nodevis jūsu rokās.
20 Un notika, kad Jozua un Israēla bērni bija pabeiguši viņus nokaut ļoti lielā kaujā, līdz tie bija pilnībā iznīcināti, tad tie, kas bija atlikuši no viņiem, iegāja nocietinātās pilsētās.
21 Un visa tauta atgriezās mierā nometnē pie Jozuas Makēdā; neviens vairs nerunāja ne pret vienu no Israēla bērniem.
22 Tad Jozua sacīja: "Atveriet alas ieeju un izvediet pie manis tos piecus ķēniņus no alas!"
23 Un viņi tā arī izdarīja un atveda pie viņa no alas šos piecus ķēniņus: Jeruzālemes ķēniņu, Hebronas ķēniņu, Jarmutas ķēniņu, Lahišas ķēniņu un Eglonas ķēniņu.
24 Un notika, kad šie ķēniņi bija izvesti pie Jozuas, tad Jozua sasauca visus Israēla vīrus un sacīja karavīru virsniekiem, kas bija gājuši viņam līdzi: "Nāciet šurp un lieciet savas kājas uz šo ķēniņu kakliem!" Un tie pienāca un lika savas kājas uz viņu kakliem.
25 Un Jozua tiem sacīja: "Nebīstieties un neesiet iztrūcīgi, esiet stipri un droši, jo tā Tas Kungs darīs visiem jūsu ienaidniekiem, pret kuriem jūs cīnīsities."
26 Un pēc tam Jozua tos sakāva, nonāvēja un pakāra pie pieciem kokiem; un tie karājās kokos līdz vakaram.
27 Un notika, ka saulei rietot, Jozua pavēlēja, un viņi tos noņēma no kokiem un iemeta alā, kur tie bija paslēpušies, un lika lielus akmeņus alas ieejā, kas tur ir līdz pat šai dienai.
28 Un tanī dienā Jozua ieņēma Makēdu un sakāva tās iedzīvotājus ar zobena asmeni, un tās ķēniņu viņš pilnīgi iznīcināja, tos un visas dvēseles, kas tur bija, un viņš neatstāja nevienu dzīvu; un viņš izdarīja ar Makēdas ķēniņu tā, kā viņš bija izdarījis ar Jērikas ķēniņu.
29 Tad Jozua devās no Makēdas un viss Israēls līdz ar viņu uz Libnu un karoja pret Libnu.

30 Un Tas Kungs nodeva arī to un tās ķēniņu Israēla rokās, un viņš to nokāva ar zobena asmeni un visas dvēseles, kas tur bija, un neatstāja nevienu dzīvu; bet Viņš rīkojās ar tās ķēniņu tā, kā Viņš bija rīkojies ar Jērikas ķēniņu.
31 Un Jozua devās no Libnas un viss Israēls līdz ar viņu uz Lahišu, apmetās tās priekšā un karoja pret to.
32 Un Tas Kungs nodeva Lahišu Israēla rokās, un tie to ieņēma otrā dienā un nokāva ar zobena asmeni to un visas dvēseles, kas tur bija, tāpat kā Viņš bija darījis Libnai.
33 Tad Gezeras ķēniņš Horams nāca palīgā Lahišai, un Jozua sakāva viņu un viņa ļaudis, līdz neviens no viņiem nebija palicis dzīvs.
34 Un no Lahišas Jozua devās uz Eglonu un viss Israēls līdz ar viņu, un viņi apmetās nometnē pret to un karoja pret to.
35 Un viņi to ieņēma tanī dienā un nokāva ar zobena asmeni, un visas dvēseles, kas tur bija, viņš tanī dienā pilnībā iznīcināja, tāpat kā viņš bija nodarījis Lahišai.
36 Un Jozua devās no Eglonas augšup un viss Israēls līdz ar viņu uz Hebronu, un viņi karoja pret to.
37 Un viņi to ieņēma un nogalināja ar zobena asmeni, kā arī tās ķēniņu un visas tās pilsētas un visas dvēseles, kas tajās dzīvoja; viņš neatstāja nevienu dzīvu, tāpat kā viņš bija nodarījis Eglonam; bet viņš to pilnībā iznīcināja un visas dvēseles, kas tajā dzīvoja.
38 Tad Jozua atgriezās atpakaļ un viss Israēls līdz ar viņu uz Debīru un karoja pret to.
39 Un viņš to ieņēma un tās ķēniņu, un visas tās pilsētas, un tos sita ar zobena asmeni un pilnīgi iznīcināja visas dvēseles, kas tur bija, neatstājot nevienu dzīvu; kā viņš bija darījis Hebronai, tā viņš darīja Debīrai un tās ķēniņam, kā viņš bija darījis arī Libnai un tās ķēniņam.
40 Tā Jozua sakāva visu kalnu zemi, dienvidu zemi, ieleju zemi un avotu zemi, kā arī visus to ķēniņus, neatstādams nevienu dzīvu, bet pilnībā iznīcināja visus, kas dzīvoja, kā Tas Kungs, Israēla Dievs, bija pavēlējis.
41 Un Jozua tos sakāva no Kadeš-Barneas līdz Gazai un visu Gošenas zemi līdz pat Gibeonai.
42 Un visus šos ķēniņus un viņu zemi Jozua ieņēma vienā reizē, jo Tas Kungs, Israēla Dievs, cīnījās par Israēlu.
43 Un Jozua atgriezās atpakaļ Gilgalas nometnē un viss Israēls līdz ar viņu.

Pagānu laiki

Un tie kritīs no zobena asmens un tiks aizvesti gūstā visās tautās, un Jeruzāleme tiks samīta pagānu vidū, līdz piepildīsies pagānu laiki. Lūkas 21:24

"Pagānu laiki" ir Bībeles pravietisks termins no Lūkas evaņģēlija 21:24. Tas apraksta vēsturisku periodu, kurā neebreju (pagānu) valstis politiski dominēja Jeruzalemē un pasaules lietās. Zinātnieki parasti uzskata, ka šis laikmets sākās ar Babilonijas trimdu 586. gadā pirms mūsu ēras un turpinās līdz Kristus atgriešanās brīdim.

Koncepcijas galvenie elementi:

Izcelsme pravietojumos: Šo frāzi vispazīstamāk Jēzus lietoja Olīvkalna runā, kur Viņš paredzēja, ka Jeruzaleme tiks "pagānu samīta, līdz piepildīsies pagānu laiki".

Daniēla vīzijas: Šī koncepcija ir cieši saistīta ar Daniēla grāmatas 2. nodaļas pravietojumiem, kuros ir aprakstīta virkne pagānu pasaules impēriju (sākot ar Babilonu), kuras galu galā aizstās Dieva mūžīgā valstība.

Bībeles zinātnieki un eskatologi bieži iedala "pagānu laikus" vairākās teoloģiskās idejās:

Politiskā dominēšana: Vēsturiskā realitāte, ka Jeruzalemi kontrolēja svešvaras, sākot no babiloniešiem un romiešiem līdz pat sekojošām impērijām visā vēsturē.

Baznīcas laikmets: periods, kurā evaņģēlija vēsts galvenokārt tika izplatīta neebreju tautām.

"Laiki" pret "Pilnību": Daži teologi nošķir "pagānu laikus" (politiskās valdīšanas fizisko laika skalu) un "pagānu pilnību" (minēta Vēstulē romiešiem 11:25, kas attiecas uz pilnīgu neebreju ticīgo garīgo sapulcināšanu Dieva pestīšanas plānā).

Pagānu pilnība

Jo es negribu, brāļi, ka jūs paliktu neziņā par šo noslēpumu, lai jūs nekļūtu gudri savās domās, ka Israēlam daļēji ir piemeklējusi aklība, līdz kamēr būs iegājis visu tautu pulks. Un tā viss Israēls tiks izglābts, kā rakstīts: "No Sionas nāks Glābējs un novērsīs bezdievību no Jēkaba." Romiešiem 11:25-26

"Pagānu pilnums" ir pravietisks jēdziens, kas atrodams Bībeles karaļa Džeimsa versijā, galvenokārt Vēstulē romiešiem 11:25. Tas attiecas uz periodu, kurā Evaņģēlijs tiek sludināts galvenokārt neebrejiem. Šis laikmets beigsies, kad dievišķi noteikts skaits pagānu būs nākuši pie ticības Kristum, ļaujot Dievam atkal pievērst savu pravietisko uzmanību Izraēla glābšanai.

Koncepcijas galvenie elementi:

Rakstu sākums: Vēstulē romiešiem 11:25 apustulis Pāvils atklāj baznīcai “noslēpumu”: “ka Izraēlam daļēji ir skārusi aklums, līdz kamēr būs iegājuši visi pagāni.” Tas nozīmē, ka Izraēla īslaicīgajai garīgajai nocietināšanai ir mērķis — tā paver durvis pagāniem (neebreju pasaulei) saņemt pestīšanu un kļūt par daļu no Dieva ģimenes.

Grieķu valodas sakne: vārds "pilnība" šajā kontekstā ir tulkots no grieķu vārda pleroma, kas apzīmē pilnu skaitu, pabeigšanu vai pārpilnību. Tas parasti attiecas uz pilnīgu, pabeigtu pagānu ražu, ko Dievs ir paredzējis glābt šajā pašreizējā baznīcas laikmetā.

Saikne ar "Pagānu laikiem":
Šis jēdziens ir saistīts ar Lūkas 21:24, kur Jēzus runā par "pagānu laikiem" — ilgstošu periodu, ko raksturo pagānu dominance pār Jeruzalemi un ebreju tautu. "Pagānu pilnums" iezīmē šī laikmeta beigas, pēc kura Izraēla aklums tiks noņemts, lai "viss Izraēls tiktu izglābts", kā teikts Vēstulē romiešiem 11:26.

Mateja 24

1 Un Jēzus izgāja un aizgāja no tempļa; un Viņa mācekļi pienāca pie Viņa, lai parādītu Viņam tempļa ēkas.
2 Un Jēzus tiem sacīja: " Vai jūs neredzat visu to? Patiesi Es jums saku: šeit akmens uz akmens nepaliks, kas netaptu nopostīts."
3 Un, kad Viņš sēdēja Olīvkalnā, mācekļi vieni pienāca pie Viņa un sacīja: "Saki mums, kad tas viss notiks? Un kāda būs Tavas atnākšanas un pasaules gala zīme?"
4 Un Jēzus atbildēja un sacīja tiem: “ Uzmanieties, ka neviens jūs nepieviļ!”

5 Jo daudzi nāks manā vārdā un sacīs: Es esmu Kristus, un tie pievils daudzus.
6 Un jūs dzirdēsiet par kariem un karu baumām; uzmanieties, lai jūs nebīstas, jo visam tam jānotiek, bet tas vēl nav gals.
7 Jo tauta celsies pret tautu un valsts pret valsti, un būs bads, mēris un zemestrīces dažviet.
8 Tas viss ir bēdu sākums.
9 Tad viņi jūs nodos mokās un jūs nonāvēs, un jūs būsiet visu tautu ienīsti mana vārda dēļ.
10 Un tad daudzi apgrēcināsies un viens otru nodos un viens otru nīdīs.
11 Un celsies daudzi viltus pravieši un pievils daudzus.
12 Un tāpēc, ka netaisnība vairosies, mīlestība daudzos atdzisīs.
13 Bet, kas izturēs līdz galam, tas tiks izglābts.
14 Un šis valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām; un tad nāks gals.
15 Kad jūs redzēsiet izpostīšanas negantību, par ko pravietis Daniēls ir runājis, stāvam svētajā vietā (kas lasa, lai saprot!)
16 Tad lai tie, kas ir Jūdejā, bēg kalnos!
17 Lai tas, kas ir uz jumta, nekāpj lejā kaut ko iznest no savas mājas.
18 Un lai tas, kas ir laukā, neatgriežas atpakaļ paņemt savas drēbes.
19 Un bēdas grūtniecēm un zīdītājām tanīs dienās!
20 Bet lūdziet Dievu, lai jūsu bēgšana nenotiek ziemā nedz arī sabatā,
21 Jo tad būs lielas bēdas, kādas nav bijušas no pasaules iesākuma līdz šim laikam un kādas arī vairs nebūs.
22 Un, ja šīs dienas netiktu saīsinātas, neviena miesa netiktu izglābta; bet izredzēto dēļ šīs dienas tiks saīsinātas.
23 Ja tad kāds jums sacīs: “Redzi, še ir Kristus, vai tur!”, neticiet!
24 Jo celsies viltus Kristi un viltus pravieši un darīs lielas zīmes un brīnumus, lai, ja iespējams, pieviltu pat izredzētos.
25 Redzi, Es jums to jau iepriekš esmu teicis.
26 Ja tad jums sacīs: “Redzi, Viņš ir tuksnesī, neejiet ārā, redzi, Viņš ir slepenajās telpās,” neticiet tam.
27 Jo, kā zibens rodas no austrumiem un atspīd līdz rietumiem, tā būs arī Cilvēka Dēla atnākšana.
28 Jo, kur būs līķis, tur pulcēsies arī ērgļi.
29 Tūlīt pēc to dienu bēdām saule aptumšosies, un mēness nedos savu gaismu, un zvaigznes kritīs no debesīm, un debesu stiprumi tiks satricināti.
30 Un tad debesīs parādīsies Cilvēka Dēla zīme, un tad visas zemes ciltis vaimanās un redzēs Cilvēka Dēlu nākam debesu mākoņos ar spēku un lielu godību.
31 Un Viņš sūtīs Savus eņģeļus ar lielu bazūnes skaņu, un tie sapulcinās Viņa izredzētos no četriem vējiem, no viena debesu gala līdz otram.
32 Bet mācieties līdzību no vīģes koka: kad viņa zari jau ir maigi un plaukst lapas, jūs zināt, ka vasara ir tuvu.
33 Tāpat arī jūs, kad jūs visu šo redzēsiet, ziniet, ka tas ir tuvu, pie durvīm.
34 Patiesi Es jums saku: šī paaudze nezudīs, kamēr tas viss notiks.
35 Debess un zeme zudīs, bet Mani vārdi nezudīs.
36 Bet par to dienu un stundu neviens nezina, ne debesu eņģeļi, kā vienīgi Mans Tēvs.
37 Bet, kā bija Noasa dienās, tā būs arī Cilvēka Dēla atnākšana.
38 Jo, tāpat kā tanī laikā pirms plūdiem, cilvēki ēda un dzēra, precējās un devās laulībā līdz tai dienai, kad Noass iegāja šķirstā,
39 Un nezināja, iekams nāca plūdi un visus aizrāva; tāpat būs arī Cilvēka Dēla atnākšana.
40 Tad divi būs laukā; viens tiks paņemts, bet otrs atstāts.
41 Divas mals dzirnavās; viena tiks paņemta, bet otra atstāta.
42 Tāpēc esiet modri, jo jūs nezināt, kurā stundā jūsu Kungs nāks.

43 Bet to ziniet: ja nama kungs zinātu, kurā sardzes stundā zaglis nāks, tad viņš būtu nomodā un nebūtu ļāvis ielauzties savā namā.
44 Tāpēc esiet arī jūs gatavi, jo Cilvēka Dēls nāks tanī stundā, kad jūs nedomājat.
45 Kas tad ir uzticīgs un gudrs kalps, ko kungs iecēlis pār savu saimi, lai dotu tai barību savā laikā?
46 Svētīgs tas kalps, ko viņa kungs, atnākdams, atradīs tā darām.
47 Patiesi Es jums saku: Viņš to iecels pār visiem saviem īpašumiem.
48 Bet, ja ļaunais kalps savā sirdī sacīs: Mans kungs kavējas nākt,
49 Un sāks sist savus darba biedrus un ēst un dzert ar dzērājiem;
50 Tad šī kalpa kungs nāks tanī dienā, kad tas viņu negaida, un stundā, kuru tas nezina,
51 Un Viņš to satrieks gabalos un dos tam viņa daļu kopā ar liekuļiem; tur būs raudāšana un zobu griešana.

Marka 13

1 Un Viņam izejot no tempļa, viens no Viņa mācekļiem sacīja Viņam: “Mācītāj, paskaties, kādi akmeņi un kādas ēkas te ir!”
2 Un Jēzus atbildēja un sacīja viņam: " Vai tu redzi šīs lielās celtnes? Akmens uz akmens nepaliks, kas netiks nopostīts."
3 Un, kad Viņš sēdēja Olīvkalnā, iepretim templim, Pēteris, Jēkabs, Jānis un Andrejs Viņam atsevišķi jautāja,
4 Saki mums, kad tas viss notiks? Un kāda būs zīme, kad tas viss piepildīsies?
5 Un Jēzus atbildēja un iesāka runāt: “ Uzmanieties, ka neviens jūs nepieviļ!
6 Jo daudzi nāks manā vārdā un sacīs: Es esmu Kristus, un tie pievils daudzus.
7 Un kad jūs dzirdēsiet par kariem un karu baumām, nebīstieties, jo tam jānotiek, bet vēl nav gals.
8 Jo tauta celsies pret tautu un valsts pret valsti, un vietām būs zemestrīces, bads un nemiers. Tas ir bēdu sākums.
9 Bet uzmanieties no sevis, jo viņi jūs nodos tiesām, sinagogās jūs šaustīs, un manis dēļ jūs vedīs valdnieku un ķēniņu priekšā par liecību pret viņiem.
10 Un evaņģēlijam vispirms jātiek sludinātam visām tautām.
11 Bet, kad jūs vedīs un nodos, nedomājiet iepriekš, ko jūs runāsiet, nedz arī iepriekš pārdomājiet, bet kas jums tanī stundā tiks dots, to runājiet, jo jūs neesat tie, kas runā, bet Svētais Gars.
12 Brālis nodos nāvē brāli un tēvs dēlu, un bērni sacelsies pret saviem vecākiem un nogalinās viņus.
13 Un jūs būsiet visu ienīsti mana vārda dēļ; bet, kas izturēs līdz galam, tas tiks izglābts.
14 Bet, kad jūs redzēsiet izpostīšanas negantību, par ko pravietis Daniēls ir runājis, stāvam tur, kur tai nevajag (lai lasa, lai saprot!) tad lai tie, kas ir Jūdejā, bēg uz kalniem!
15 Un, kas ir uz jumta, lai nekāpj lejā namā un lai neieiet tajā, lai kaut ko iznestu no sava nama,
16 Un, kas ir laukā, lai neatgriežas atpakaļ paņemt savas drēbes.
17 Bet bēdas grūtniecēm un zīdītājām tanīs dienās!
18 Un lūdziet Dievu, lai jūsu bēgšana nenotiek ziemā.
19 Jo tanīs dienās būs tādas bēdas, kādas nav bijušas no paša radības sākuma, ko Dievs radīja, līdz pat šim laikam, un arī vairs nebūs.
20 Un, ja Tas Kungs nebūtu šīs dienas saīsinājis, neviena miesa netiktu izglābta; bet izredzēto dēļ, ko Viņš ir izredzējis, Viņš tās dienas ir saīsinājis.
21 Un, ja tad kāds jums sacīs: “Redzi, še ir Kristus!” vai: “Redzi, Viņš ir tur!”, neticiet viņam.
22 Jo celsies viltus kristi un viltus pravieši un darīs zīmes un brīnumus, lai pieviltu, ja iespējams, arī izredzētos.
23 Bet ievērojiet! Redziet, Es jums visu esmu iepriekš pateicis.
24 Bet tanīs dienās pēc tām bēdām saule aptumšosies un mēness nedos savu gaismu,
25 Un debesu zvaigznes kritīs, un debesu spēki tiks satricināti.

26 Un tad viņi redzēs Cilvēka Dēlu nākam mākoņos ar lielu spēku un godību.
27 Un tad Viņš sūtīs Savus eņģeļus un sapulcinās Savus izredzētos no četriem vējiem, no zemes gala līdz debesu galam.
28 Bet mācieties līdzību no vīģes koka: kad tā zari jau ir maigi un plaukst lapas, jūs zināt, ka vasara ir tuvu.
29 Tāpat arī jūs, kad redzēsiet to notiekam, ziniet, ka Tas ir tuvu pie durvīm.
30 Patiesi Es jums saku: šī paaudze nezudīs, kamēr tas viss nebūs noticis.
31 Debess un zeme zudīs, bet Mani vārdi nezudīs.
32 Bet par to dienu un stundu neviens nezina, ne eņģeļi debesīs, ne Dēls, kā vien Tēvs.
33 Esiet uzmanīgi, modri un lūdziet Dievu, jo jūs nezināt, kad tas laiks būs.
34 Jo Cilvēka Dēls ir kā cilvēks, kas, dodoties tālā ceļojumā, atstāja savu namu, deva saviem kalpiem varu un katram savu darbu, un pavēlēja durvju sargam būt modram.
35 Tāpēc esiet modri, jo jūs nezināt, kad nama Kungs nāks: vakarā vai pusnaktī, vai gaiļu dziedāšanas laikā, vai agri no rīta.
36 Lai viņš, pēkšņi atnākdams, neatrod jūs guļošus.
37 Un ko Es jums saku, Es saku visiem: esiet modri!

Lūkas 21

1 Un Viņš pacēla acis un redzēja bagātos vīrus metam savas dāvanas upuru lādē.
2 Un Viņš redzēja arī kādu nabaga atraitni, kas tur iemeta divus artavas.
3 Un viņš sacīja: “ Patiesi es jums saku: šī nabaga atraitne ir vairāk ziedojusi nekā visi citi,
4 Jo visi šie no savas pārpilnības ir ziedojuši Dieva upuriem, bet šī no savas nabadzības ir ziedojusi visu savu iztiku.
5 Un kad daži runāja par Templi, ka tas esot izrotāts ar skaistiem akmeņiem un dāvanām, Viņš sacīja:
6 Nāks dienas, kad no tā, ko jūs redzat, nepaliks akmens uz akmens, kas netiks nopostīts.
7 Un tie Viņam jautāja, sacīdami: “Mācītāj, kad tas notiks? Un kāda zīme būs, kad tas notiks?”
8 Un Viņš sacīja: “ Uzmanieties, lai jūs nepieviļ, jo daudzi nāks Manā vārdā un sacīs: Es esmu Kristus, un laiks tuvojas; tāpēc nesekojiet tiem!”
9 Bet, kad dzirdēsiet par kariem un nemieriem, nebīstieties, jo tam visam jānotiek papriekš, bet vēl nav tūškārt gals.
10 Tad Viņš tiem sacīja: " Tauta celsies pret tautu un valsts pret valsti,
11 Un dažviet būs lielas zemestrīces, bads un mēris, un no debesīm notiks briesmīgas parādības un lielas zīmes.
12 Bet pirms visa tā viņi pacels pret jums rokas un vajās jūs, nododot jūs sinagogām un cietumiem, vedot jūs ķēniņu un valdnieku priekšā mana vārda dēļ.
13 Un tas pievērsīsies jums par liecību.
14 Tāpēc apņemieties savās sirdīs nedomāt iepriekš, ko jūs atbildēsiet,
15 Jo Es jums došu muti un gudrību, pret kuru neviens jūsu pretinieks nespēs nedz pretoties, nedz iebilst.
16 Un jūs nodos gan vecāki, gan brāļi, gan radinieki, gan draugi, un dažus no jums tie nonāvēs.
17 Un jūs būsiet visu cilvēku ienīsti mana vārda dēļ.
18 Bet neviens mats no jūsu galvas nepazudīs.
19 Savā pacietībā jūs iemantosiet savas dvēseles.
20 Un, kad jūs redzēsiet Jeruzālemi karaspēka ielenktu, tad ziniet, ka tās izpostīšana ir tuvu.
21 Tad lai tie, kas ir Jūdejā, bēg uz kalniem, un kas ir pilsētas vidū, lai aiziet ārā, un kas ir laukos, lai neieiet tur.
22 Jo šīs ir atriebības dienas, lai viss, kas rakstīts, piepildītos.

23 Bet bēdas grūtniecēm un zīdītājām tanīs dienās, jo lielas ciešanas būs pār zemi un dusmas pār šo tautu.
24 Un tie kritīs no zobena asmens un tiks aizvesti gūstā visās tautās, un Jeruzālemi samīs pagāni, līdz piepildīsies pagānu laiki.
25 Un būs zīmes saulē, mēnesī un zvaigznēs, un tautas virs zemes būs bēdās un apjukumā, jūrai krācot un viļņiem krācot.
26 Cilvēkiem satrūkst bailes, gaidot to, kas nāks pār zemi, jo debesu spēki tiks satricināti.
27 Un tad viņi redzēs Cilvēka Dēlu nākam mākonī ar spēku un lielu godību.
28 Un, kad tas viss sāks notikt, tad skatieties augšup un paceliet savas galvas, jo jūsu pestīšana tuvojas.
29 Un Viņš tiem stāstīja līdzību: “ Uzlūkojiet vīģes koku un visus kokus!
30 Kad tie jau dīgst, jūs redzat un paši zināt, ka vasara jau ir tuvu klāt.
31 Tāpat arī jūs, kad redzēsiet to notiekam, ziniet, ka Dieva valstība ir tuvu klāt.
32 Patiesi Es jums saku: šī paaudze nezudīs, kamēr viss notiks.
33 Debess un zeme zudīs, bet Mani vārdi nezudīs.
34Un sargieties, ka jūsu sirdis nekad netiktu apgrūtinātas no pārēšanās, reibuma un laicīgām rūpēm, ka šī diena jums neuzbrūk negaidīti.
35 Jo kā slazds tas nāks pār visiem, kas dzīvo virs zemes.
36 Tāpēc esiet modri un vienmēr lūdziet Dievu, lai jūs varētu būt cienīgi izbēgt no visa tā, kas notiks, un stāties Cilvēka Dēla priekšā.
37 Un dienās Viņš mācīja templī, bet naktīs Viņš izgāja un uzturējās kalnā, ko sauc par Olīvkalnu.
38 Un visa tauta agri no rīta sanāca pie Viņa templī, lai Viņu dzirdētu.

Pentateuhs

Tad Tas Kungs sacīja Ābrāmam: "Izej no savas zemes, no savas radniecības un no savas tēva mājas uz zemi, ko Es tev rādīšu! Un Es tevi darīšu par lielu tautu, un Es tevi svētīšu un darīšu tavu vārdu lielu, un tu būsi par svētību. Un Es svētīšu tos, kas tevi svētī, un nolādēšu tos, kas tevi nolād, un tevī tiks svētītas visas zemes ciltis." 1. Mozus 12:1-3

Tanī dienā Tas Kungs noslēdza derību ar Ābrāmu, sacīdams: "Taviem pēcnācējiem Es esmu devis šo zemi no Ēģiptes upes līdz lielajai upei, Eifratas upei: keniešus, keniziešus, kadmoniešus, hetiešus, ferisiešus, refajiešus, amoriešus, kanaāniešus, girgaziešus un jebusiešus." 1. Mozus 15:18-21

Un Es došu tev un taviem pēcnācējiem pēc tevis šo zemi, kurā tu esi svešinieks, visu Kānaāna zemi par mūžīgu īpašumu, un Es būšu viņu Dievs. 1. Mozus 17:8

Un Dievs runāja uz Mozu un sacīja viņam: "Es esmu Tas Kungs! Un Es parādījos Ābrahāmam, Īzākam un Jēkabam Visuvarenā Dieva vārdā, bet Savu vārdu TAS KUNGS Es viņiem nebiju pazīstams. Un Es arī noslēdzu Savu derību ar viņiem, lai dotu tiem Kānaāna zemi, viņu svētceļojuma zemi, kur tie bija svešinieki." 2. Mozus 6:2-4
Es esmu Tas Kungs, jūsu Dievs, kas jūs izvedis no Ēģiptes zemes, lai jums dotu Kānaāna zemi un lai būtu jūsu Dievs. 3. Mozus 25:38

"Apgriezieties un dodieties ceļā, un ejiet uz amoriešu kalniem un uz visām vietām to apkārtnē, līdzenumā, pakalnos un ielejās, dienvidos un jūras malā, uz kanaāniešu zemi un uz Libanonu, līdz lielajai upei, Eifratas upei. Redzi, Es esmu nolicis šo zemi jūsu priekšā: ejiet un iemantojiet to zemi, ko Tas Kungs ir zvērējis jūsu tēviem, Ābrahāmam, Īzākam un Jēkabam, dot viņiem un viņu pēcnācējiem pēc viņiem." 5. Mozus 1:7-8

Jo, ja jūs uzcītīgi turēsiet visus šos baušļus, ko es jums pavēlu, pildīsiet tos, mīlēsiet To Kungu, savu Dievu, staigāsiet visos Viņa ceļos un pieķersieties Viņam, tad Tas Kungs izdzīs visas šīs tautas jūsu priekšā, un jūs iekarosiet lielākas un varenākas tautas nekā jūs paši. Ikviena vieta, kur jūsu kāju pēdas stāsies, piederēs jums: no tuksneša un Libanona, no Eifratas upes līdz pat tālajai jūrai būs jūsu robežas. Neviens nevarēs pastāvēt jūsu priekšā, jo Tas Kungs, jūsu Dievs, liks jums baidīties un izbiedēt visu zemi, pa kuru jūs staigāsiet, kā Viņš jums ir sacījis. 5. Mozus 11:22-25

"Uzkāp šajā Abarima kalnā, uz Nebo kalnu, kas ir Moāba zemē, pretī Jērikai, un raugi, Kānaāna zeme, ko Es dodu Israēla bērniem par īpašumu!" 5. Mozus 32:49

Vēsture

Pēc Tā Kunga kalpa Mozus nāves Tas Kungs sacīja Jozuam, Nūna dēlam, Mozus kalpam, sacīdams: "Mans kalps Mozus ir miris; tāpēc celies un ej pāri šai Jordānai, tu un visa šī tauta, uz to zemi, ko Es viņiem došu, Israēla bērniem. Ikvienu vietu, kur jūsu kāja stāsies, Es jums došu, kā Es Mozum esmu sacījis. No tuksneša un šī Libanona līdz lielajai upei, Eifratas upei, visa hetiešu zeme un līdz lielajai jūrai pret saulrietu būs jūsu robeža. Neviens nevarēs pastāvēt jūsu priekšā visas jūsu dzīves dienas. Kā Es biju ar Mozu, tā Es būšu ar tevi. Es tevi neatstāšu un nepametīšu. Esi stiprs un drošs, jo tu šai tautai dalīsi mantojumā zemi, ko Es zvērēju viņu tēviem dot viņiem." Jozuas 1:1-6

Un šīs ir tās zemes, ko Israēla bērni iemantoja Kānaāna zemē, ko priesteris Ēleāzars un Jozua, Nūna dēls, un Israēla bērnu cilšu galvenie sadalīja viņiem mantojumā. Jozuas 14:1

Dāvids sakāva arī Hadadēzeru, Rehoba dēlu, Cobas ķēniņu, kad tas devās atgūt savas robežas pie Eifratas upes. 2. Samuēla 8:3

Pat par derību, ko Viņš noslēdza ar Ābrahāmu, un par Savu zvērestu Īzākam, un Viņš to apstiprināja Jēkabam par likumu un Israēlam par mūžīgu derību, sacīdams: "Tev Es došu Kānaāna zemi, jūsu mantojuma tiesu, kad jūs bijāt tikai nedaudzi, pavisam nedaudzi un svešinieki tanī." 1. Laiku grāmata 16:16-19

Un Dāvids sakāva Hadadēzeru, Cobas ķēniņu, pie Hamatas, kad tas devās nostiprināt savu varu pie Eifratas upes. 1. Laiku grāmata 18:3

Dzeja

Svētīga tā tauta, kuras Dievs ir Tas Kungs, un tā tauta, ko Viņš izredzējis Sev par īpašumu. Psalms 33:12

Šo derību Viņš noslēdza ar Ābrahāmu un savu zvērestu Īzākam, un apstiprināja to Jēkabam par likumu un Israēlam par mūžīgu derību, sacīdams: "Tev Es došu Kānaāna zemi, jūsu mantojuma daļu!" Kad viņu skaits bija neliels, jā, pavisam nedaudzi, un tie bija svešinieki tanī. Psalms 105:9-12

Kas sakāva lielas tautas un nogalināja varenus ķēniņus: amoriešu ķēniņu Sihonu un Basanas ķēniņu Ogu, un visas Kanaāna valstis, un deva viņu zemi par īpašumu, par īpašumu Israēlam, Savai tautai. Tavs vārds, ak Kungs, paliek mūžīgi, un Tava piemiņa, ak Kungs, paliks uz paaudžu paaudzēm. Psalms 135:10-13

Pravietojums

Un tanī dienā nāks Jeses sakne, kas stāvēs par karogu tautai, to meklēs tautas, un viņa miers būs godības pilns. Un notiks tanī dienā, ka Tas Kungs atkal izstieps Savu roku otro reizi, lai atgūtu Savas tautas atlikumu, kas paliks no Asīrijas, no Ēģiptes, no Patrosas, no Kūšas, no Elamas, no Sineāras, no Hamatas un no jūras salām. Un Viņš uzcels karogu tautām un sapulcinās Israēla izklīdinātos un sapulcinās kopā Jūdas izklīdinātos no visiem četriem zemes stūriem. Jesajas 11:10-12

Un notiks tanī dienā, ka Tas Kungs sadalīs no Lielās upes gultnes līdz Ēģiptes strautam, un jūs tiksiet sapulcināti viens pēc otra, jūs, Israēla bērni. Un notiks tanī dienā, ka atskanēs lielā bazūne, un nāks tie, kas Asīrijas zemē bija tuvu bojāejai, un tie, kas izklīdināti Ēģiptes zemē, un pielūgs To Kungu svētajā kalnā Jeruzālemē. Jesajas 27:12-13

Bet tagad tā saka Tas Kungs, kas tevi radījis, Jēkab, un Tas, kas tevi veidojis, Israēl: nebīsties, jo Es tevi esmu atpestījis, Es tevi esmu saucis tavā vārdā, tu esi Mans. Kad tu iesi caur ūdeņiem, Es būšu ar tevi, un caur upēm tās tevi nepārpludinās, kad tu iesi caur uguni, tu nesadegsi, un liesmas tevi neaizdedzinās. Jo Es esmu Tas Kungs, tavs Dievs, Israēla Svētais, tavs Pestītājs. Es devu Ēģipti par tavu atpirkšanas maksu, Etiopiju un Sebu par tevi. Tā kā tu biji dārgs Manās acīs, tu biji godājams, un Es tevi mīlēju. Tāpēc Es došu cilvēkus par tevi un tautas par tavu dzīvību. Nebīsties, jo Es esmu ar tevi! Es atvedīšu tavus pēcnācējus no austrumiem un sapulcināšu tevi no rietumiem; Es teikšu ziemeļiem: atdod! un dienvidiem: neatraujies! Atved Manus dēlus no tālienes un Manas meitas no zemes malas, Ikvienu, kas piesaukts Manā vārdā, Es radīju Savam godam, Es viņu veidoju, Es viņu darināju. Jesajas 43:1-7

Klausaities mani, jūs, jūras salas, un ievērojiet, jūs ļaudis no tālienes! Tas Kungs mani sauca jau no mātes miesām, jau no manas mātes miesām Viņš pieminēja manu vārdu. Viņš darīja manu muti kā asu zobenu, Savas rokas ēnā Viņš mani paslēpa, par pulētu bulti, Savā bultu makstī Viņš mani paslēpa un sacīja man: “Tu esi mans kalps, Israēl, caur kuru es tikšu pagodināts!” Tad es teicu: “Es esmu pūlējies velti, esmu izšķiedis savu spēku par velti un bezcerīgi. Tomēr mana tiesa pieder Tam Kungam un mans darbs pie mana Dieva.” Un tagad, saka Tas Kungs, kas mani radīja no mātes miesām par Savu kalpu, lai atvestu Jēkabu atpakaļ pie Viņa, lai gan Israēls vēl netiktu sapulcināts, Es tomēr būšu pagodināts Tā Kunga acīs, un mans Dievs būs mans spēks.” Un viņš sacīja: "Tas ir viegli, ka tu esi Mans kalps, lai atjaunotu Jēkaba ciltis un atvestu atpakaļ Israēla izglābtos. Es tevi došu par gaismu pagāniem, lai tu būtu Mana pestīšana līdz zemes galam." Jesajas 49:1-6

Jo tavs Radītājs ir tavs vīrs, Tas Kungs Cebaots ir Viņa vārds, un tavs Pestītājs ir Israēla Svētais, par visas zemes Dievu Viņu sauks. Jo Tas Kungs tevi ir aicinājis kā atstātu un garā noskumušu sievieti, kā jaunības sievu, kad tu biji atstumta, saka tavs Dievs. Uz mazu brīdi Es tevi atstāju, bet ar lielu žēlastību Es tevi sapulcināšu. Uz brīdi Es paslēpu Savu vaigu no tevis nelielās dusmās, bet ar mūžīgu žēlastību Es par tevi apžēlošos, saka Tas Kungs, tavs Pestītājs. Jesajas 54:5-8

Dievs Tas Kungs, kas sapulcina Israēla izklīdinātos, saka: "Es vēl citus pulcēšu ap Viņu līdzās tiem, kas jau ir sapulcējušies ap Viņu." Jesajas 56:8

"Bēdas tiem ganiem, kas iznīcina un izklīdina Manas ganības avis!" saka Tas Kungs. "Tāpēc tā saka Tas Kungs, Israēla Dievs, par ganiem, kas ganina Manu tautu: "Jūs esat izklīdinājuši Manu ganāmpulku un to aizdzinuši, un neesat to apciemojuši. Redzi, Es piemeklēšu jūsu ļaunos darbus," saka Tas Kungs. "Es sapulcināšu Sava ganāmpulka atlikumu no visām zemēm, kurp Es to esmu

izklīdinājis, un atvedīšu to atpakaļ savās ganībās, un tas būs auglīgs un vairosies. Es iecelšu pār tiem ganus, kas tos ganīs, un tie vairs nebīsies un neiztrūcinās, un tiem netrūks nekā," saka Tas Kungs. Jeremijas 23:1-4

Tiešām, tā saka Tas Kungs Cebaots, Israēla Dievs, par traukiem, kas paliek Tā Kunga namā un Jūdas ķēniņa un Jeruzālemes namā: "Tos aizvedīs uz Bābeli, un tur tie paliks līdz tai dienai, kad Es tos piemeklēšu," saka Tas Kungs, "tad Es tos atvedīšu atpakaļ un atvedīšu atpakaļ šajā vietā." Jeremijas 27:21-22

Jo Es zinu, kādas domas Es domāju par jums, saka Tas Kungs, miera, nevis ļaunuma domas, lai dotu jums gaidītu galu. Tad jūs piesauksit Mani un iesit un pielūgsit Mani, un Es jūs uzklausīšu. Un jūs meklēsit Mani un atradīsiet Mani, kad jūs meklēsit Mani no visas savas sirds. Un jūs Mani atradīsit, saka Tas Kungs, un Es atgriezīšu jūsu gūstekņus un sapulcināšu jūs no visām tautām un no visām vietām, kurp Es jūs esmu izdzinis, saka Tas Kungs, un Es jūs atvedīšu atpakaļ uz to vietu, no kurienes Es jūs liku aizvest gūstekņus. Jeremijas 29:11-14

Jo tā saka Tas Kungs: "Gavilējiet gavilēs par Jēkabu un gavilējiet starp tautu vadītājiem! Sludiniet, slavējiet un sakiet: Kungs, izglāb Savu tautu, Israēla atlikumu! Redzi, Es tos atvedīšu no ziemeļu zemes un sapulcināšu no zemes malām, un kopā ar tiem aklus un klibus, grūtnieces un dzemdētājas; liels pulks turp atgriezīsies. Tie nāks ar raudāšanu, un Es tos vadīšu ar lūgšanām. Es tos vadīšu gar ūdens upēm pa taisnu ceļu, kur tie neklups, jo Es esmu Israēla tēvs, un Efraims ir Mans pirmdzimtais. Klausaities Tā Kunga vārdu, jūs tautas, un pasludiniet to tālās jūras salās un sakiet: Tas, kas izklīdināja Israēlu, to sapulcinās un pasargās kā gans savu ganāmpulku. Jo Tas Kungs ir atpestījis Jēkabu un izglābis viņu no tā rokas, kas bija stiprāks par viņu. Jeremijas 31:7-11

Un tāpēc tagad tā saka Tas Kungs, Israēla Dievs, par šo pilsētu, par kuru jūs sakāt, ka tā tiks nodota Bābeles ķēniņa rokās ar zobenu, badu un mēri: redzi, Es tos sapulcināšu no visām zemēm, kurp Es tos esmu izdzinājis Savās dusmās, Savā bardzībā un lielā bardzībā, un Es tos atvedīšu atpakaļ šajā vietā, un Es tiem likšu droši dzīvot. Un tie būs Mana tauta, un Es būšu viņu Dievs. Un Es tiem došu vienu sirdi un vienu ceļu, lai tie Mani bīstas mūžīgi, sev un saviem bērniem pēc viņiem par labu. Un Es slēgšu ar tiem mūžīgu derību, ka Es no tiem neatkāpšos, lai tiem darītu labu, bet Es likšu Savu bijību viņu sirdīs, lai tie neatkāptos no Manis. Jā, Es priecāšos par viņiem, ka darīšu tiem labu, un Es tos droši stādīšu šajā zemē no visas Savas sirds un no visas Savas dvēseles. Jo tā saka Tas Kungs: Tāpat kā Es esmu uzsūtījis šai tautai visu šo lielo nelaimi, tāpat Es uzsūtīšu tai visu labo, ko Es tai esmu apsolījis. Jeremijas 32:36-42

Atkal Tā Kunga vārds nāca pār mani: "Cilvēka dēls, tavi brāļi, pat tavi brāļi, tavi cilts vīri un viss Israēla nams ir tie, par kuriem Jeruzālemes iedzīvotāji ir teikuši: "Atkāpieties tālu no Tā Kunga! Mums šī zeme ir dota īpašumā!" Tāpēc saki: tā saka Dievs Tas Kungs: lai gan Es viņus esmu tālu izdzinis starp tautām un lai gan Es viņus esmu izklīdinājis pa zemēm, Es tomēr būšu viņiem par mazu svētnīcu tajās zemēs, kur viņi nāks. Tāpēc saki: tā saka Dievs Tas Kungs: Es jūs sapulcināšu no tautām un sapulcināšu no tām zemēm, kur jūs esat izklīdināti, un Es jums došu Israēla zemi. Un viņi turp nāks un aizvedīs no turienes visas tās negantības un visas tās negantības. Un Es tiem došu vienu sirdi un jaunu garu jūsos; Un Es izņemšu akmens sirdi no viņu miesas un došu tiem miesas sirdi, lai viņi staigā Manos likumos, ievēro Manus likumus un pilda tos, un viņi būs Mana tauta, un Es būšu viņu Dievs. Ecēhiēla 11:14-20

Un Es jūs izvedīšu no tautām un sapulcināšu no tām zemēm, kur jūs esat izklīdināti, ar varenu roku, ar izstieptu elkoni un ar izlietām dusmām. Es jūs pieņemšu ar jūsu patīkamo smaržu, kad Es jūs

izvedīšu no tautām un sapulcināšu no tām zemēm, kur jūs esat izklīdināti, un Es jūsos svētīšu tautu priekšā. Un jūs atzīsit, ka Es esmu Tas Kungs, kad Es jūs ievedīšu Israēla zemē, tanī zemē, par kuru Es pacēlu Savu roku, lai to dotu jūsu tēviem. Ecēhiēla 20:34,41-42

Tā saka Dievs Tas Kungs: Kad Es būšu sapulcinājis Israēla namu no tautām, kuru vidū tie ir izklīdināti, un būšu svēts viņos pagānu acīs, tad viņi dzīvos savā zemē, ko Es esmu devis Savam kalpam Jēkabam. Un viņi tur dzīvos droši, uzcels namus un stādīs vīna dārzus; jā, viņi dzīvos paļāvībā, kad Es būšu izpildījis spriedumus visiem tiem, kas viņus nicina visapkārt, un viņi atzīs, ka Es esmu Tas Kungs, viņu Dievs. Ecēhiēla 28:25-26

Jo tā saka Dievs Tas Kungs: redzi, Es, tiešām, Es, pārmeklēšu Savas avis un tās uzmanīšu. Kā gans uzmana Savu ganāmpulku dienā, kad viņš ir starp savām izklīdinātajām avīm, tā Es meklēšu Savas avis un izglābšu tās no visām vietām, kur tās ir izklīdinātas mākoņainā un tumšā dienā. Un Es tās izvedīšu no tautām un sapulcināšu no zemēm, un atvedīšu tās uz viņu pašu zemi un ganīšu tās Israēla kalnos pie upēm un visās apdzīvotajās vietās. Es tās ganīšu labā ganībā, un Israēla augstajos kalnos būs viņu ganāmpulks; tur tās gulēs labā ganībā, un tās ganīsies treknā ganībā Israēla kalnos. Es ganīšu Savas avis un likšu tām apgulties, saka Dievs Tas Kungs. Es meklēšu pazudušās un atgriezīšu atpakaļ izklīdušās, salauztās pārsiešu un slimās stiprināšu, bet treknās un stiprās Es iznīcināšu; Es tās ganīšu pēc taisnības. Ecēhiēla 34:11–16

Tāpēc saki Israēla namam: tā saka Dievs Tas Kungs: Es to nedaru jūsu dēļ, Israēla nams, bet Sava svētā Vārda dēļ, ko jūs esat zaimojuši tautu vidū, kurp jūs esat gājuši. Un Es svētīšu Savu lielo Vārdu, kas tika zaimots tautu vidū, ko jūs esat zaimojuši viņu vidū. Un tautas atzīs, ka Es esmu Tas Kungs, saka Dievs Tas Kungs, kad Es būšu svētīts jūsos viņu acu priekšā. Jo Es jūs ņemšu no tautu vidus un sapulcināšu jūs no visām zemēm un atvedīšu jūs jūsu pašu zemē. Tad Es jūs apslacīšu ar tīru ūdeni, un jūs būsiet šķīsti. No visas jūsu netīrības un no visiem jūsu elkiem Es jūs šķīstīšu. Es jums došu jaunu sirdi un jaunu garu Es ielikšu jūsos. Es izņemšu akmens sirdi no jūsu miesas un došu jums miesas sirdi. Un Es iedošu jūsos Savu Garu un darīšu, ka jūs staigājat pēc Manos likumiem un ievērojat Manus likumus un pildāt tos. Un jūs dzīvosiet tanī zemē, ko Es devu jūsu tēviem, un jūs būsiet Mana tauta, un Es būšu jūsu Dievs. Ecēhiēla 36:22-28

Un saki tiem: tā saka Dievs Tas Kungs: redzi, Es ņemšu Israēla bērnus no tautu vidus, kurp tie ir aizgājuši, un sapulcināšu tos no visām pusēm un atvedīšu tos viņu pašu zemē. Un Es tos padarīšu par vienu tautu tanī zemē, Israēla kalnos, un viens ķēniņš būs ķēniņš pār tiem visiem. Un tie vairs nebūs divas tautas, nedz arī tie vairs netiks sadalīti divās valstībās. Tie vairs neapgānīs sevi ar saviem elkiem, nedz ar savām negantībām, nedz ar nevienu no saviem pārkāpumiem. Bet Es tos izglābšu no visām viņu dzīvesvietām, kur tie ir grēkojuši, un Es tos šķīstīšu. Un tie būs Mana tauta, un Es būšu viņu Dievs. Un Mans kalps Dāvids būs ķēniņš pār viņiem, un tiem visiem būs viens gans. Tie staigās Manos likumos un ievēros Manus likumus un pildīs tos. Un tie dzīvos tanī zemē, ko Es esmu devis Savam kalpam Jēkabam, kur jūsu tēvi ir dzīvojuši. Un tie tur dzīvos, viņi paši un viņu bērni un viņu bērnu bērni mūžīgi, un Mans kalps Dāvids būs viņu valdnieks mūžīgi. Es slēgšu ar viņiem miera derību, tā būs mūžīga derība ar viņiem, un Es tos novietošu un vairošu, un Savu svētnīcu novietošu viņu vidū mūžīgi. Mana mājokļa mājoklis būs ar viņiem, jā, Es būšu viņu Dievs, un viņi būs Mana tauta. Un tautas zinās, ka Es, Tas Kungs, svētīju Israēlu, kad Mana svētnīca būs viņu vidū mūžīgi. Ecēhiēla 37:21-28

Tāpēc tā saka Dievs Tas Kungs: “Es atgriezīšu Jēkaba gūstekņus un apžēlošos par visu Israēla namu, un Es dedzīgi būšu Sava svētā Vārda dēļ, pēc tam, kad tie būs nesuši savu kaunu un visus savus pārkāpumus, ar kuriem tie Man ir noziedzējušies, kad tie droši dzīvoja savā zemē un neviens tos

nebija iebiedējis. Kad Es tos būšu atvedis atpakaļ no tautām un sapulcinājis no viņu ienaidnieku zemēm, un Es viņos svētīšos daudzu tautu priekšā, tad viņi zinās, ka Es esmu Tas Kungs, viņu Dievs, kas tos aizvedis gūstā starp pagāniem, bet Es tos esmu sapulcinājis viņu pašu zemē un tur vairs nevienu no viņiem neatstāšu. Es vairs neslēpšu Savu vaigu no viņiem, jo Es esmu izlējis Savu Garu pār Israēla namu," saka Dievs Tas Kungs. Ecēhiēla 39:25-29

Tomēr Israēla bērnu skaits būs kā jūras smiltis, ko nevar ne izmērīt, ne saskaitīt; un notiks, ka tanī vietā, kur viņiem tika teikts: jūs neesat Mana tauta, tur viņiem tiks teikts: jūs esat dzīvā Dieva dēli. Tad Jūdas bērni un Israēla bērni sapulcēsies kopā un nocels sev vienu galvu, un viņi izies no šīs zemes, jo liela būs Jezreēlas diena. Hozejas 1:10-11

Israēls ir aprīts! Tagad viņi būs starp tautām kā trauks, kam nav prieka. Jo viņi ir devušies uz Asīriju kā viens pats meža ēzelis. Efraims ir saderējis mīļākos. Tiešām, lai gan viņi ir derējuši tautu vidū, tagad Es viņus sapulcināšu, un viņi mazliet skumst par valdnieku ķēniņa nastu. Hozejas 8:8-10

Es sapulcināšu tevi visus, Jēkab, Es sapulcināšu kopā Israēla atlikušos, Es tos sapulcināšu kā Bocras avis, kā ganāmpulku viņu ganāmpulka vidū; tie radīs lielu troksni vīru daudzuma dēļ. Mihas 2:12

Tanī dienā, saka Tas Kungs, Es sapulcināšu kopā klibos un savākšu atpakaļ tos, kas ir izdzīti un ko Es esmu apspiedis. Un Es padarīšu klibos par atlikumu un tos, kas tālu prom aizvesti, par stipru tautu, un Tas Kungs valdīs pār viņiem Ciānas kalnā no šī brīža mūžīgi. Mihas 4:6-7

Dziedi, Ciānas meita, gavilē, Israēl, priecājies un līksmojies no visas sirds, Jeruzālemes meita! Tas Kungs ir atcēlis tavas tiesas, Viņš ir izdzinis tavu ienaidnieku! Israēla ķēniņš, Tas Kungs, ir tavā vidū, tu vairs neredzēsi ļaunumu. Tanī dienā sacīs Jeruzālemei: Nebīsties! Un Ciānai: Lai tavas rokas nenogurst! Varens ir Tas Kungs, tavs Dievs, tavā vidū; Viņš glābs, Viņš priecāsies par tevi ar prieku, Viņš atdusēsies Savā mīlestībā, Viņš priecāsies par tevi ar dziedāšanu. Es sapulcināšu tos, kas ir noskumuši, svētku sapulcē, kas ir no taviem, kam tās nievāšana bija nasta. Redzi, tanī laikā Es labošu visus, kas tevi apspiež, un Es glābšu tos, kas klibo, un sapulcināšu tos, kas bija izdzīti, un Es viņiem sagādāšu slavu un slavu visās zemēs, kur viņi ir apkaunoti. Tanī laikā Es jūs atkal atvedīšu atpakaļ, tanī laikā, kad Es jūs sapulcināšu, jo Es jūs darīšu par vārdu un slavas objektu visu zemes tautu vidū, kad Es jūsu acu priekšā atgriezīšu jūsu gūstekņus, saka Tas Kungs. Cefanjas 3:14-20

Un Es stiprināšu Jūdas namu un izglābšu Jāzepa namu, un Es viņus atvedīšu atpakaļ, lai viņus atkal noliktu atpakaļ, jo Es apžēlojos par viņiem, un viņi būs tā, it kā Es viņus nebūtu atmetis, jo Es esmu Tas Kungs, viņu Dievs, un Es viņus uzklausīšu. Un Efraima ļaudis būs kā varonis, un viņu sirds priecāsies kā no vīna. Jā, viņu bērni to redzēs un priecāsies, viņu sirds priecāsies par To Kungu. Es šņācēšu par viņiem un sapulcināšu viņus, jo Es viņus esmu atpestījis, un viņi vairosies, kā viņi ir vairojušies. Un Es tos izdēdīšu tautu vidū, un viņi Mani atcerēsies tālās zemēs, un viņi dzīvos kopā ar saviem bērniem un atgriezīsies. Es tos atvedīšu atpakaļ arī no Ēģiptes zemes un sapulcināšu tos no Asīrijas, un Es tos atvedīšu uz Gileādas un Libānas zemi, un viņiem vairs neatradīsies vieta. Cakarijas 10:6-10

Jaunā Derība

Kad tie bija sanākuši kopā, tie Viņam jautāja, sacīdami: "Kungs, vai Tu šajā laikā atkal atjaunosi Izraēlam valstību?" Bet Viņš tiem sacīja: " Nav jūsu daļa zināt laikus vai brīžus, ko Tēvs ir nolicis Savā paša varā. Bet jūs saņemsiet spēku pēc tam, kad Svētais Gars būs nācis pār jums, un jūs būsiet

Mani liecinieki gan Jeruzalemē, gan visā Jūdejā, gan Samarijā, un līdz pasaules galam." Apustuļu darbi 1:6-8

Lai laiku pilnības laikā visu apvienotu Kristū, gan to, kas debesīs, gan to, kas virs zemes, Viņā, Efeziešiem 1:10

Bet mēs jūs lūdzam, brāļi, mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanas un mūsu sapulces ap Viņu dēļ, lai jūs tik drīz neaizkustinātu savā prātā vai netiktu satraukti ne gara, ne vārda, ne mūsu vēstules dēļ, it kā Kristus diena būtu tuvu. Lai neviens jūs nekādā veidā nepieviļ, jo tā diena nenāks, kamēr papriekš nenāks atkrišana un neatklāsies grēka cilvēks, pazušanas dēls, kas pretojas un paaugstina sevi pāri visam, kas saucas Dievs vai pielūdzams, tā ka viņš kā Dievs sēž Dieva templī, pasludinot sevi par Dievu. 2. Tesaloniķiešiem 2:1-4

Apokrifi

Tad Tobits uzrakstīja prieka lūgšanu un sacīja: "Slavēts lai ir Dievs, kas dzīvo mūžīgi, un svētīta lai ir Viņa valstība! Jo Viņš šausta un ir žēlsirdīgs, Viņš noved lejā uz elli un atkal atved augšā: nav neviena, kas varētu izvairīties no Viņa rokas. Atziniet Viņu pagānu priekšā, jūs, Israēla bērni, jo Viņš mūs ir izklīdinājis viņu vidū. Tur sludiniet Viņa diženumu un cildiniet Viņu visu dzīvo priekšā, jo Viņš ir mūsu Kungs un Dievs, mūsu Tēvs mūžīgi. Un Viņš mūs šaustīs mūsu pārkāpumu dēļ un atkal apžēlosies un sapulcinās mūs no visām tautām, starp kurām Viņš mūs ir izklīdinājis." Tobits 13:1-5

Sapulcini visas Jēkaba ciltis un ņem tās mantojumu kā no paša sākuma! Ak, Kungs, apžēlojies par tautu, kas piesaukta Tavā vārdā, un par Israēlu, ko Tu esi nosaucis par Savu pirmdzimto. Salamans Mācītājs 36:11-12

Ak, Jeruzāleme, paskaties apkārt uz austrumiem un redzi prieku, kas tev nāk no Dieva! Redzi, tavi dēli nāk, kurus tu esi sūtījis prom, viņi nāk sapulcējušies no austrumiem uz rietumiem Svētā vārdā, līksmodami Dieva godībā. Baruha 4:36-37

Celies, Jeruzāleme, nostājies augstumos un skaties apkārt uz austrumiem un redzi savus bērnus, kas ir sapulcējušies no rietumiem līdz austrumiem pēc Svētā vārda, priecādamies Dieva piemiņā. Baruha 5:5

Un lūgšana skanēja šādi: "Ak, Kungs, Kungs Dievs, visu lietu Radītājs, bijājamais un stiprais, taisnais un žēlsirdīgais, vienīgais un žēlsirdīgais Ķēniņš, vienīgais visu lietu Devējs, vienīgais taisnīgais, visvarenais un mūžīgais, kas izglābis Izraēlu no visām bēdām un izredzējis tēvus un svētījis tos: Pieņem upuri par visu savu tautu Izraēlu un saglabā savu daļu un svētī to. Sapulcini tos, kas ir izklīdināti no mums, atbrīvo tos, kas kalpo pagānu vidū, uzlūko tos, kas ir nicināti un neganti, un lai pagāni zina, ka Tu esi mūsu Dievs." 2. Makabeju 1:24-27

Mēs ceram arī, ka Dievs, kas izglāba visu savu tautu un deva tai mantojumu, valstību, priesterību un svētnīcu, kā Viņš to bauslībā bija apsolījis, drīz apžēlosies par mums un sapulcinās mūs no visām zemēm zem debesīm svētajā vietā, jo Viņš mūs ir izglābis no lielām bēdām un ir šķīstījis šo vietu. 2. Makabeju 2:17-18

Jašers un jubilejas

Un tas bija piecpadsmitajā Ābrāma dzīves gadā Kānaāna zemē, kas ir Ābrāma septiņdesmitais dzīves gads, un Tas Kungs parādījās Ābrāmam tanī gadā un sacīja viņam: "Es esmu Tas Kungs, kas tevi izvedis no Ūr-Kasdimas, lai tev dotu šo zemi mantojumā. Tāpēc tagad staigā Manā priekšā un esi pilnīgi un turi Manus baušļus, jo tev un taviem pēcnācējiem Es došu šo zemi mantojumā no Micraimas upes līdz lielajai Eifratas upei." Jašera 13:17-18
Un Ēsavs cēlās un atgriezās pie Jēkaba un darīja visu, ko Nebajots, Išmaēla dēls, bija ieteicis; un Ēsavs paņēma visu bagātību, ko Īzāks bija atstājis, dvēseles, lopus, lopus un mantu, un visu bagātību; viņš neko nedeva savam brālim Jēkabam; un Jēkabs paņēma visu Kanaāna zemi, no Ēģiptes strauta līdz Eifratas upei, un viņš to ņēma par mūžīgu īpašumu, un saviem bērniem un saviem pēcnācējiem pēc viņa mūžīgi. Un šie ir vārdi, ko Jēkabs rakstīja grāmatā, sacīdams: Kanaāna zeme un visas hetiešu, hiviešu, jebusiešu, amoriešu, ferisiešu un gergašiešu pilsētas, visas septiņas tautas no Ēģiptes upes līdz Eifratas upei. Jasera 47:24,27

Un pēc Mozus nāves Tas Kungs sacīja Jozuam, Nūna dēlam, sacīdams: "Celies un pārej pāri Jordānai uz to zemi, ko Es esmu devis Israēla bērniem, un tu padarīsi šo zemi par mantojumu Israēla bērniem! Ikviena vieta, kur jūsu kājas stāsies, piederēs jums, no Libanona tuksneša līdz lielajai upei, Peratas upei, lai ir jūsu robeža." Jasera 88:1-3

Un pēc tam viņi no tautām atgriezīsies pie Manis ar visu savu sirdi, ar visu savu dvēseli un ar visu savu spēku, un Es viņus sapulcināšu no visām tautām, un viņi meklēs Mani, lai Es būtu viņiem atrodams, kad viņi Mani meklēs no visas savas sirds un visas savas dvēseles. Jubileju 1:14

Un Viņš tam sacīja: “Es esmu Tas Kungs, kas tevi izvedis no Ūras, Kaldejās, lai tev dotu kanaāniešu zemi, lai tu to iemantotu mūžīgi; un Es būšu Dievs tev un taviem pēcnācējiem pēc tevis.” Un tanī dienā Tas Kungs noslēdza derību ar Ābrāmu, sacīdams: “Tavim pēcnācējiem Es došu šo zemi no Ēģiptes upes līdz lielajai upei, Eifratas upei, keniešiem, keniziešiem, kadmoniešiem, ferisiešiem un refajiešiem, fakoriešiem un hiviešiem, amoriešiem, kanaāniešiem, girgašiešiem un jebusiešiem.” Jubilejas 14:7,18

Un Es došu tev un taviem pēcnācējiem pēc tevis to zemi, kur tu esi bijis svešinieks, Kānaāna zemi, lai tu to iemantotu mūžīgi, un Es būšu viņu Dievs. Jubileju 15:10

Aizmirstās Ēdenes grāmatas

Un es teicu savam tēvam Jēkabam: “Ar tevi Tas Kungs aplaupīs kanaāniešus un dos viņu zemi tev un taviem pēcnācējiem pēc tevis.” Levija Derība 3:10

Un pēc tam jums uzlēks pats Tas Kungs (Jēzus Kristus), taisnības gaisma, un jūs atgriezīsities savā zemē. Un jūs Viņu redzēsiet Jeruzalemē Viņa vārda dēļ. Un atkal ar savu darbu ļaunprātību jūs Viņu kaitināsit, un Viņš jūs atstums līdz galam. Zebulona Derība 2:32-35

Un, kad jūs būsiet kļuvuši mazāki un nedaudzi, jūs atgriezīsities un atzīsiet To Kungu, savu Dievu, un Viņš jūs atvedīs atpakaļ jūsu zemē pēc Savas lielās žēlastības. Un notiks, ka pēc tam, kad viņi atgriezīsies savu tēvu zemē, viņi atkal aizmirsīs To Kungu un kļūs bezdievīgi. Un Tas Kungs tos izklīdinās pa visu zemes virsu, līdz nāks Tā Kunga (Jēzus Kristus) žēlastība, vīrs, kas dara taisnību un žēlastību visiem, kas ir tālu, un tiem, kas ir tuvu. Naftalisma Derība 1:30-32

Evaņģēlijs — tikai Jēzus Kristus glābj

Viņa dzemdēs Dēlu, un tu Viņam dosi vārdu Jēzus, jo Viņš izglābs Savu tautu no tās grēkiem. Mateja 1:21

Jo Dievs tā mīlēja pasauli, ka deva savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību. Jāņa 3:16

Jēzus viņam sacīja: " Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība. Neviens nenāk pie Tēva, kā vien caur Mani." Jāņa 14:6

Un nav pestīšanas nevienā citā, jo zem debess nav dots neviens cits vārds cilvēkiem, kurā mums lemta pestīšana. Apustuļu darbi 4:12

Jo es jums vispirms nodevu to, ko arī pats esmu saņēmis: ka Kristus nomira par mūsu grēkiem saskaņā ar Rakstiem un ka Viņš tika apglabāts un ka Viņš trešajā dienā augšāmcēlās saskaņā ar Rakstiem. 1. Korintiešiem 15:3-4

Kurā mums ir pestīšana caur Viņa asinīm, grēku piedošana pēc Viņa žēlastības bagātības. Efeziešiem 1:7

Ir četras patiesības, kas mums pilnībā jāsaprot:

1. Dievs tevi tik ļoti mīl.

Viņš vēlas, lai tev būtu mūžīga dzīve debesīs kopā ar Viņu.
Jo Dievs tā mīlēja pasauli, ka deva savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību. Jāņa 3:16

Viņš vēlas, lai tev būtu pārpilnīga un jēgpilna dzīve kopā ar Viņu.
Zaglis nāk zagt, nokaut un nomaitāt. Es esmu nācis, lai tiem būtu dzīvība un pārpilnībā. Jāņa 10:10

Neskatoties uz to, daudzi cilvēki nepiedzīvo jēgpilnu dzīvi un nav pārliecināti, vai viņiem ir mūžīgā dzīve, jo…

2. Cilvēks pēc dabas ir grēcīgs. Tāpēc viņš ir atšķirts no Dieva.

Visi ir grēkojuši.
Jo visi ir grēkojuši un visiem trūkst dievišķās godības; Romiešiem 3:23
Jo mantas kārība ir visu ļaunumu sakne... 1. Timotejam 6:10

Grēka alga ir nāve.
Jo grēka alga ir nāve... Romiešiem 6:23

Bībelē ir minēti divi nāves veidi:
• Fiziska nāve
Un kā cilvēkiem nolemts vienreiz mirt, bet pēc tam tiesa. Vēstule ebrejiem 9:27
• Garīga nāve vai mūžīga atšķirtība no Dieva ellē

Bet bailīgajiem un neticīgajiem, un apgānāmajiem, un slepkavām, un netikļiem, un burvjiem, un elku pielūdzējiem, un visiem meļiem būs sava daļa degoša sēra uguns jūrā; tā ir otrā nāve. Atklāsmes 21:8

Ja cilvēks ir atšķirts no Dieva sava grēka dēļ, kāds ir šīs problēmas risinājums? Mēs bieži domājam, ka risinājumi ir: reliģija, labi darbi un labas manieres. Taču ir tikai viens risinājums no Dieva.

3. Jēzus Kristus ir vienīgais ceļš uz debesīm.

Šis ir Dieva paziņojums.
Jēzus viņam sacīja: " Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība. Neviens nenāk pie Tēva, kā vien caur Mani." Jāņa 14:6

Viņš samaksāja pilnu sodu par mūsu grēkiem.
Jo arī Kristus vienreiz ir cietis par grēkiem, taisnīgais par netaisnajiem, lai mūs vestu pie Dieva, nonāvēts miesā, bet dzīvu darīts garā. 1. Pētera 3:18
Kurā mums ir pestīšana caur Viņa asinīm, grēku piedošana pēc Viņa žēlastības bagātības. Efeziešiem 1:7

Viņam ir mūžīgās dzīvības apsolījums.
Kas tic Dēlam, tam ir mūžīgā dzīvība. Bet, kas netic Dēlam, tas dzīvības neredzēs, bet Dieva dusmas paliek uz tā. Jāņa 3:36
Jo grēka alga ir nāve, bet Dieva dāvana ir mūžīgā dzīvība caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Romiešiem 6:23

4. Mums jātic Jēzum Kristum, lai tiktu glābti.

Mūsu pestīšana ir pateicoties Dieva žēlastībai caur ticību Jēzum Kristum.
Jo žēlastībā jūs esat izglābti caur ticību, un tas nav no jums, tā ir Dieva dāvana, ne darbu dēļ, lai neviens nelielītos. Efeziešiem 2:8-9

Jo ikviens, kas piesauks Tā Kunga vārdu, tiks izglābts. Romiešiem 10:13

Grēcinieka lūgšana
Lūdziet šo ar ticību:
Kungs Jēzu, liels paldies Tev par mīlestību. Es atzīstu, ka esmu grēcinieks, un lūdzu Tavu piedošanu. Paldies, ka izlēji Savas asinis, lai samaksātu par visiem maniem grēkiem. Paldies par Tavu nāvi pie krusta, apbedīšanu un augšāmcelšanos. Es uzticos Tev kā savam Kungam un Glābējam. Es pieņemu Tavu mūžīgās dzīvības dāvanu un nododu savu dzīvību Tev. Palīdzi man paklausīt visiem Taviem baušļiem un būt patīkamam Tavā acīs. Āmen.

Ja esi uzticējies Jēzum Kristum, ar tevi ir noticis sekojošais:
• Tagad tev ir mūžīgā dzīvība kopā ar Dievu.
Un šī ir Tā griba, kas Mani sūtījis, lai ikvienam, kas redz Dēlu un tic Viņam, būtu mūžīgā dzīvība; un Es viņu uzcelšu pastarā dienā. Jāņa 6:40
• Visi jūsu grēki ir samaksāti un piedoti. (pagātne, tagadne, nākotne)
Bet šis, vienu upuri par grēkiem upurējis uz visiem laikiem, ir apsēdies pie Dieva labās rokas; Ebrejiem 10:12
• Dieva acīs tu esi jauns radījums. Tas ir tavas jaunās dzīves sākums.

Tāpēc, ja kāds ir Kristū, tas ir jauns radījums; vecais ir pagājis, redzi, viss ir tapis jauns. 2. korintiešiem 5:17
• Tu kļuvi par Dieva bērnu.
Bet, cik Viņu uzņēma, tiem Viņš deva varu kļūt par Dieva bērniem, tiem, kas tic Viņa vārdam. Jāņa 1:12

Labi darbi nav ceļš uz pestīšanu, bet gan mūsu pestīšanas pierādījums vai auglis.
Jo mēs esam Viņa darbs, Kristū Jēzū radīti labiem darbiem, ko Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu. Efeziešiem 2:10
Dievs jūs svētī!

Piemiņas brīdis Marijai no Betānijas

Un, Viņam atrodoties Betānijā, spitālīgā Sīmaņa namā, kad Viņš sēdēja pie galda, atnāca sieviete, kurai bija alabastra trauks ar tīras, dārgas nardu eļļas svaidāmo eļļu; un viņa salauza trauku un izlēja to uz Viņa galvas. Un daži sevī sašuta un sacīja: "Kāpēc šī eļļas izšķērdēšana? Jo to varēja pārdot vairāk nekā par trīs simts denārijiem un dot nabagiem." Un viņi kurnēja pret viņu. Bet Jēzus sacīja: " Lieciet viņai mierā, kāpēc jūs viņu apgrūtināt? Viņa Man ir darījusi labu darbu. Jo nabagi ir pie jums vienmēr, un, kad vien jūs gribat, jūs varat viņiem darīt labu, bet Mani jums nav vienmēr. Viņa ir darījusi, ko varēja; viņa ir atnākusi iepriekš svaidīt Manu miesu apbedīšanai. Patiesi Es jums saku: kur vien šis evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē, arī tas, ko viņa ir darījusi, tiks pieminēts viņas piemiņai." Marka 14:3-9